

Predmet: *Bratunac - Suha*

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 8/18

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. KZ SRJ

Optuženi: Jovan Novaković

Branilac: advokat Nikola Ristović

Javni tužilac za ratne zločine: Svetislav Rabrenović

Sudsko veće: sudija Vladimir Duruz, predsednik veća
sudija Snežana Nikolić-Garotić, članica veća
sudija Zorica Avramović, članica veća

Glavni pretres: 24.04.2025.

Na današnjem glavnom pretresu nastavljeno je sa iznošenjem završnih reči, koje su izneli branilac okrivljenog Nikola Ristović i okrivljeni Jovan Novaković.

Završne reči branioca, advokata Nikole Ristovića:

Branilac je naveo da je saglasan sa onim što je tužilac izneo u svojoj završnoj reči u vezi sa elementima koji čine ovo krivično delo, ali nije saglasan sa dve stvari. Pre svega nije saglasan da je u postupku dokazano postojanje umišljaja kod okrivljenog, odnosno da je kod njega postojala svest da će civili biti deportovani, na šta je tužilac u svojoj završnoj reči „obratio malo pažnje“. Pored toga, ne slaže se ni sa činjenicom da iseljavanje civila nije izvršeno radi njihove bezbednosti. Branilac je dalje naveo da je za postojanje krivičnog dela optuženi morao da zna da će stanovništvo biti deportovano. U svedočenju pred Haškim tribunalom tadašnji načelnik opštine Bratunac i predsednik SDS-a Bratunac Miroslav Deronjić, koji je imao najbolja saznanja, detaljno je opisao dešavanja u okolini Suhe, od čega je u svedočenju najbitnije za ovaj postupak da Teritorijalna odbrana nije imala ništa sa planom za deportaciju civila. Optuženi jeste bio na sastancima Kriznog štaba, ali je u svojoj odbrani više puta ponovio da nije ništa znao o raseljavanju stanovništva. Optuženi je takođe naveo da je molio stanovništvo da ide iz mesta zbog opasnosti koja je pretila kada dođu Arkanovci, Šešeljevci i ostale paravojne formacije. Optuženi je takođe naveo da nikakvih saznanja o deportaciji nije imao, dok je Miroslav Deronjić u svom svedočenju jasno naveo da je samo politički i vojni vrh znao cilj ovih radnji, a da o tome nisu znali ljudi koji su živeli u Bratuncu, Suhi i okolini. Osim toga, u spisu predmeta su i iskazi svedoka koji kažu da su „on i sestra“ toga dana napustili svoju kuću, dok se njihov otac vratio kući, te da se o njihovom ocu posle ništa nije znalo. I to nije jedini slučaj, svi oni koji su ostali u kućama posle su ubijeni od strane Aarakanovaca, Šešeljevaca i drugih paravojnih formacija. Iako okrivljeni nije doneo ovu naredbu, bez naredbe da ljudi napuste kuće, svi on bi bili pobijeni. Branilac je istakao da u toku postupka nije dokazano da je kod Jovana Novakovića postojao umišljaj, odnosno da je imao svest o deportaciji civila, niti je dokazano da to što su civili napustili svoje kuće nije bilo neophodno, jer su svi oni civili koji su ostali bili ubijeni od strane paravojnih formacija.

Završna reč optuženog Jovana Novakovića:

Optuženi se pridružio završnoj reči svog branioca i izjavio da „nema šta da doda“.

Presuda će biti javno objavljena 13. maja 2025. godine u 12 časova.

Fond za humanitarno pravo